

Nro. 34.

Aⁿ FELS. CSASZÁRNAK ES A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indult Bétsből, Pénteken Aprilis 26-ik napján
1805-ik elztendőben.

B é c s.

Az itt kijövö Udvari Némét Ujságban ilyen Jelentés tétetett az Aus triai Cs. Kir. Birodalomⁿ örökös tartományaiban találtató Orvos és Seborvos Doktorokra nézve közönségelsé: — „

„Fel lehet ugyan igen hitelesen tenni azt, hogy azon Orvosoknak, a' kik az Aus triai Cs. K. Birodalomban a' magok mesterségeket gyakorolják, azok a' politikai intézetek és mindenféle zengések 's mozgások, a' mellyeket a' Sárga Hídeg az Europai tsaknem minden Statusokban néhány elztendők alatt okozott, alkalmatosfágot szolgáltattak arra, hogy mind azokról a' környülállásokról, a' mellyeknek az emberi nemzetet

egy ily igen illető tárgyal valamely öszfzéköt-
 tődések lehet, tökéletes ismerettséget szerezhesse-
 nek, és hogy ezen nyavalyának eredete, terjedé-
 se, lefolyásának tulajdonsága, és végre az annak
 orvoslására szolgáló minden szerek Orvosaink köz-
 zül már eddig mindenekelőtt tudva vannak. Azon-
 közben, minthogy tsakugyan fel lehet más felől
 tenni azt is, hogy némely Orvosoknak, és Sebor-
 vosoknak az ő mostoha állapotjok, lakások, 's
 egyéb kedvetlen környű állásaik meg nem enged-
 ték azt, hogy magoknak ezen fontos dologban va-
 ló megvilágosittatásokra a' leg jobb kútfőkből ve-
 hettek volna szükséges tudományt; 's mint hogy
 azon bölts és hathatós eszközök mellett is, a'
 mellyeknek elővétettetések eránt ő Felsége ezen
 félelmes nyavalyának Statusaiból való kifzorit-
 tása végett eleve való rendeléseket tenni méltoz-
 tatott, megtörténhetne tsak ugyan az, hogy a' nya-
 valya valamely ponton bérontván; egy vagy más
 személybe belé ragadjon, a' melly esetben a' több
 embereknek 's egész tartományoknak megtartatá-
 sok tsak attól függene, hogy a' veszedelem igen
 hamar és valójában megesmértettethessen: erre néz-
 ve Felséges Urunknak személyes parantsolatjából,
 a' Sárga Hidegnek egy jól és könnyen megérthe-
 tő Leirása dolgoztatott-ki, a' melly mind azok-
 nak az Orvosoknak és Sehorvosoknak, a' kik la-
 kásoknak állapotjára nézve azon környű állások
 közzé juthatnak, hogy a' Sárga Hidegről itéletet
 kelljen tenniük, ingyen fog kiofztatni."

A' Dulcinai Püspök és Elztergomi Erseki me-
 gye béli Kanonok Fő Tisztelendő Arady Já-
 nos Úr, egy igen hasznos és jövődöre nézve
 melzse kiterjedhető jó téteménye által tette ma-

gát a' szenvedő emberiség eránt érdemessé, a' midőn a' Vátzi Siket-néma Institutum számára nyóltz ezer forintokból álló tőkepénzt rendelt, olyan intézettel, hogy annak interesséből, ezen Institutumnak azokra a' nevendékeire nézve, a' kik magokat a' drága kövek metzésének és pallérozásának mesterségében gyakorolni akarják, egy tanítómester tartattassék. Annyival nagyobb pedig ezen jótéménynek betse, hogy a' nemes lelkű Püspök az ezen mesterséghez megkivántató műszereket, arról tanító könyvek gyűjteményét, és sok féle, Magyar országon találtató drága köveket is, ajándékozott az Institutumnak, 's az első tanítót maga kiválasztván, annak esztendei fizetését maga előre kifizette.

Az Indzsinér-Kar' fő Igazgatója János ö K. Fő Hertzegsége, e. h. 20-kán, három testvérei pedig, u. m. Lajos, Rajner, és Rudolph ö Fő Hertzegségek 22-kén, Béts várossát ide hagyván, a' Schönbrunni nyári kellemetes lakással tserélték azt fel.

Olasz Ország.

Majlandból, April. 6 kán. Itt ilyen jelentés intéztetett a' katonasághoz: — „A' Maylandi hadi szálláson, April. 5-kén. Ö Császári F. ge, a' nemzet akaratja által az Olasz Országí thrónusra hívatvatván, minden órán megérkezik közinkbe. Ö Cs. és Kir. Felségének a' maga Olasz Országí seregei között való jelenléte és a' Lombardiai thrónusra való lépése, olyan történetek, a' mellyek igen ditsőfféges dolgokra emlékeztetnek, és a' szeretetnek, tiszteletnek, 's háládatosságnak érzékenységét, minden katonáinkban igen felséggé teszik. Már sokak tettek jelentést az Olasz

Országi tábor fő vezérénel (Gen. Jourdánnal), a' felől, hogy ők ezen két nevezetes történeteket meg akarnák innepelni. A' Marschall és Fő Vezér meg kívánván felelni a' sereg tettzésének, rendel —

1)ször. Az ő Cs. Kir. Felsége megérkezése, 's az Olasz országi thrónusra való ülése, egy oly oszlopnak felállittatása által czelebráltassék, a' mely által a' nagy Napoleonnak, Frantziák Császárjának és Olasz Királynak győzedelmei, és a' fegyveres seregeknek ő hozzá viseltető szeretetek, örök emlékezetbe helyheztedődjenek. — 2) Ez az oszlop a' Castiglionei térségen, a' tábor költségén állittassék-fel. — 3)ször. Az oda kívántató munkásokat, a' közelébb fekvő seregek szolgáltassák. 4)ször. Az oszlop' első fundamentom követ a' fő vezér teszi-le, az e' végre öszszehivatódó Generálisoknak és fő tiszteknek jelenlétekben. A' Stáb vezérének kötelessége leszen ezen rendelésnek végrehajtattatására figyelmezni. — Jourdan, Birodalom Marschallja, és az Olasz országi tábor fő vezére.

Frantzia Ország.

A' Párisban nem rég meghólt és nagy tisztelességgel eltemettetett Admiralis Bruix élete leírásában, egyebek között ezeket a' különösségeket is méltónak tartották kihirdetni a' Párisi irók: — „

„St. Domingó szigetén született a' világra. A' milyen nagy talentumú, éppen olyan tüzes fejű ember vólt. Ugy látszott, mintha semmivel nem gondólt volna, azonban leg nagyobb indulatossággal birt. A' pénzt tökéletesen megvetette: azonközben mind azokat az életbéli jókat, a' mel-

lyekre a' pénz leg inkább meg szokott kívántatni, igen szerette használni. Az Amerikai háborúban ugymondván még tsak gyermek korában olyan szerentsés vólt, hogy a' nevezetes Admirális Bougainville alá esvén, ez az ő tüzés de nagy talentumú fejire hamar rá ismervén, olyan dolgokat bizott rá, a' mellyeket olyan ifiú de tsak közönséges fejü emberre nem lett volna szabad. Az 1782-ik esztendő béli rettenetes tengeri ütközetben is, midön a' Fr. Vezér Grasse, magát a' Rodney fogfágára feladni kéntelenítettett, ott vólt Bruix. — Egyéb különösségei között irják, hogy midön végezetre egyszer a' had után Fr. ország felé visszafaz eveztenek volna, Bruix az útban kártyázni kezdett a' társaival, még pedig feles summába. A' szerentse néki szolgálván, minden pénzeket elnyerte jádzó társainak. A' játék alatt örvendett, hogy nyer: hanem vége lévén a' játéknak észre veszi, hogy a' társai szomorkodnak, és azonnal így kiált fel: — „Nem akarok barátimnál boldogabb lenni!“ — 's azzal kapja a' kalapját, a' mellynek feje tele vólt a' nyert arannyal, 's egyszerre a' tengerbe zúditja. — Mitsoda hivatalt viselt a' revolutzió alatt, 's nevezetesen mint megnyerte vólt életének vége felé Boulognei fő tengeri vezérkorában Császárja bizodalját, ezeket mind tudjuk a' közönséges levelekből.

Letitzia Fr. Hertzeg Alsizony, a' Császár édes anyja, a' Thuillieria nevü Cs. épületnek azon részét lakja Párisban a' Pápának innen való elmenetelétől fogva, a' mellyben ő Sz. ge lakott itt léte alatt. Annak alkalmatosságával, midön a' Cs. Hertzeg Alsizony a' Frantzia országi minden könyörülő, nevelő, és egyéb joltévő Alsizo-

nyi Társaságoknak igazgatásokat, és védelmezéseket felvállalta volna, egyebek között a' Tribunatus is egy Követtséget küldött köszöntésére, a' melynek alkalmatosságával a' Tribunátus előlülője Fabre ekképpen szollott hozzá:

„Császári Hertzegi méltóságod adta az életet annak a' Herósnak, a' kit Europa tisztel, a' kit Fr. ország mint megtartóját úgy néz, és a' kinek meszize kiterjedő planumai úgy tartathatnak, mint ha valamely természet felett való hatalom által intéztettek volna el, és vitettek volna véghez. Szerentsés anya! mi azt kívánnyuk, hogy sokáig vehesd hasznát annak a' ditsőségnek, a' melly a' te felséges és betses Familiádról tündöklék reád vizsgálja. Éljen sokáig a' szegényeknek áldásaikkal, a' népnek szeretetével, és minden Frantziáknak háládatosságokkal.“

A' Császárné annya ekképpen felelt a' Követtségnek: — „Engem' rendkívül való képpen megilletett az a' hajlandóság, a' mellyeket ti a' Tribunátus nevében ilyen szép kifejezésekkel előmbbe terjesztettetek. Az a' jótételben álló hivatal, a' melyre hivattattam, egyedül való gyönyörűsége fog lenni életemnek. Minthogy a' Császár hajlandóságainak egyedül való tzielja a' közönséges jótétel: erre való nézve az a' hivatal, a' melly szerint nékem minden foglalatosságom abban fog határozódni, hogy a' Szerentsetleneknek kívánságait a' Császár eleibe terjeszszem, valamint az ő szívének igen kedves, úgy nékem igen betses fog lenni.“

P á r i s b ó l, April. 12-kén. Frantzia Cs. Hertzeg Jósef, tegnap előtt elútazott innét Brüsszel felé, a' hol az ő előlülése alatt Választó Gyü-

lés tartatik. Az után a' maga Szenaturájában, Szenatori jofzágaiban fog egy ideig tartózkodni. Meg jelen ez úttal a' Boulognei kikötőhelynél is. Vélle van Szenátor Röderer is.

Mind azok a' Szenatorok, a' kik Szenatúrával megajándékozttatva vannak, a' jövő Prairial hónapban ezen jofzágaikba elútatni, azoknak külömbkülömb részeiket megjárni, megvizsgálni, 's azokban három hónapokig tartózkodni kötelezetnek.

A' Szerentsétlen Enghien Hertzegnek a' következő igen nemes érzenységű levelét hirdette-ki közelebről a' Párisi Journál. A' levelet egy külső Udvarnál lévő Anglus Követhez, elfogattatása előtt kevés napokkal írta a' Szerentsétlen Hertzeg: — „

„Tudtomra esvén Uram, hogy te én felöllem gyakran igen elkötelező módon beszélész; és hogy azon hajlandóságomat, a' melly szerént a' jelen való háboruban Anglus szolgálatra lépni akarnék, Udvarodnál bejelenteni eltökélletted volna: nem halaszthattam tovább egyenes háládatosságomat tudtadra adni, és azt kifejezni, mely igen elköteleztél az által, hogy szomorú állapotomon segélleni akarész. Látván, hogy a' hadakozás pályafutása ily fok emberek előtt megnyittatott volna, megvallom, hogy az a' semmiség állapotja, a' mellyben így élni kéntelen vagyok, minden nap elfzedhetetlenné válik előttem. Senki nem óhajt az Anglus nemzethez viseltető háládatosság bizonyithatására való alkalmatosságot a' buzgósággal, mint én. Nem gondolnám Anglus katonák méltatlannak tartsanak véllem egy sorban a' közönséges a'

tázzanak; és engem' nem is egyéb, hanem egyedül az a' remenség táplál, hogy valamint az ő veszedelmekben úgy ditsőffégekben is részesülhetnem, megengedik, &c."

A' Császárnak a' Briennei Kastélyban való tartózkodása környülállásoson így iratik le:

Briennéből. — Ezen hónap 3-dik napján este érkezett ide a' Császár a' népnek örömkialtásai között. Brienne és Lomenie Afzszonyságok fogadták el ő Felségét más hasonló rangú Afzszonyságokkal együtt. A' Császár igen vidám és minden jelenvalókhöz igen barátságos volt, örömmel emlegetvén gyermek korában Briennébe töltött napjait. A' várban lévő kertbe egyet sétált a' nevezett Afzszonyságokkal 's annakutánna a' Tisztviselőknek audientziát adott. A' többek közt azt kérdezték tőlök, hogy: miben lehetne segítségére, a' Tisztviselők azt kérték, hogy egy Kollégiom építődjék Briennébe annak örök emlékezetére, hogy a' Császár azon városba neveltetett. Mely kéréseknek teljesítésére hajlandó volt a' Császár az alatt a' feltétel alatt, hogy ha még a' régi Oskolai épületeket hasznavehetőkké lehetne tenni, de a' mely más nap a' Császár jelenlétébe lett megvizsgáltatás után nem úgy találtatott. Még több más tárgyakról beszélgetett a' Császár a' Tisztviselőkkel 's annakutánna asztalhoz ült. Brienne Afzszonyság azt gondolta, hogy ő Felsége egyedül fogna enni, de a' Császár kívánságára az egész familia és Társaság az asztalhoz ültek. Vatsora után kártyázott a' Császár Brienne és más két Afzszonyságokkal. Más nap reggeli 4 órakor már lóháton volt, és az egész tájéket bélovaglott. Midőn egyszer követőit elhagyván előre lo-

vagolt volna, azt kérde tőle egy paraszt; hogy: jön e' hamar erre felé a' Császár? — igen is, mindjárt jön, felele a' Császár. — A' Lovaglás után, a' múlt estveli társasággal fölöstökömlvén, mintegy 3 fertály óráig dolgozott a' Császár a' Brienne Afzszonyság' szobájába, kinek az előtt kevéssel tréfából azt mondotta, hogy addig, míg nála tartózkodik néki Ministere legyen. Hívta a' Császár, Olasz Országból való vissza térése után Fontainebleauban egy vadászatra Brienne Afzszonyságot.

P á r i s , April. 10 kén. Szorgalmatosan tudakozódván a' Császár Troyesbe való mulatása alatt, az azon Departementbe lévő Fábrikák és kézi mesterségek felől, tudtára adatott, hogy Clairvauxba, a' Cisterciták és Premonstratensisek régi lakhelyeken egy üveg és pappiros fábrika van, melybe 500 dolgozó személyek foglalatoskodnak és keresik élelmeket. Rousseau Ur ezen Fábrikának birtokosa egy olyan szalmából készült pappiroffat készít itt, mellyet 20 procentel oltsóbban adhat, mint a' rongyból készült hasonló jóságú pappiroffat.

N a g y B r i t a n n i a .

L o n d o n b ó l , April. 3-kán. A' Times nevű Londoni Ujjság írja, hogy ott is kezdették volna hirtelen, hogy az eddig volt Napkeleti Indiai Anglus Fő Kormányozó Lord Wellesley magát az Indiai Anglus birtokokban független Uralkodóvá tette volna, H o l k á r pedig Indus Királyá nevezte volna magát, 's ketten egy kézre dolgoznának: hanem hogy a' Londoniak ezen hírtsupa költeménynek hiszik lenni. Ezen kívül is érkeztek Napkeleti Indiából sok egyéb olyan hí-

rek, a' mellyeknek megvalóságosodásokat egy igaz Anglus vérű ember sem kívánja.

Marquis Cornwallis határ nélkül való hatalommal indul minden orán Porthsmouthból a' Wellesley helyébe, mint Indiai Fő Kormányzó, öt gyalog és egy Dragonyos Regementel. — Ezt a' Marquis Cornwallist meg kell különböztetni a' testvérétől attól az Admirális Cornwallistól, a' ki a' Bresti kikötőhely előtt vigyázaton álló nagy Anglus hajós sereget ez ideig vezérelte, hanem ezen vezérségét már most egészségének elgyengülése miatt letette. Marquis Cornwallis már még az Amerikai hadakozásban igen megkülönböztette magát; azután néhány elztendőig viselte a' Napkeleti Indiai fő Kormányozói hivatalt; onnan való hazajövele után mint Vice-Király Irlandiába küldetett, a' hol a' zenebonát letsendesítette; végezetre ő vólt az a' ki Nagy Britannianak nevében és részéről, Frantzia országgal az Amienssi békeséget kötötte. Most másod versben rendeltetett, mint Fő Kormányzó, Napkeleti Indiába. Kivánni lehet, hogy az ott uralkodó zürzavaroknak szerentsésen végeket vethesse.

Admirál Lord Cornwallis' helyébe Admirál Gardner neveztetett a' Brest előtt álló nagy Anglus hajós sereg' vezérévé, a' hova a' 120 ágyus Hibernia nevű, 's más néhány Linea hajókkal azonnal elevezett, mihelyest a' Bresti ellenséges hajós seregnek a' Camareti öbölbe való kijövele felelő hírt vett.

A' titkos expeditzióra kirendeltetett és már hajókra is ült Anglus seregnek Gen. Craig rendeltetett vezérévé. Annyit bizonyoson lehet már tudni ezen expeditzióról, hogy ez egyenesen a'

Középtengerre fog bévezni, következésképpen ennek semmi köze nincs azzal, a' mellyet Marquis Cornwallis vízzen Napkeleti India felé.

A' Holkárral folyó hadi történetekről, újabbán ezeket adták - ki a' Londoni levelek: —

„Az Oberster Monson szerentsétlen hátrálása után, Agra várossát kezdette Holkar fenyegetni, hanem ezt Gen. Lake már előre jól megerősítettvén, nem árthatott néki Holkár egyebet, hanem a' környékeit megszállván, az eleség' útjait egészen elzárta. Generális Lake az alkalmatlan vendégeknek a' város' környékeiről való elkergettetések végett, kiküldötte egy fegyveres tsoportal Oberster Shephardot Holkar ellen, de a' ki egészen tzéljának elérése nélkül 's fegyvereseinek tsak igen kevés részével érkezett vissza a' városba; mint-hogy a' Holkar népe által körül vétettvén, tsak igen kevesedmagával vághatta keresztül magát. — Lehetetlen hogy Frantzia tisztek ne volnának a' Holkár seregénél, mivelhogy egészen Europai módon teszi a' hadi munkát.

Az Irlandiai Katholikusoktól a' Parlamentom eleibe terjesztetett esedező levél, egy igen fontos tárgy mostanában az Angliai Politikusok előtt.

Londonból, April. 3-kán. Az Országglószék sietve parantsolatot küldött a' Telegraph segedelme által Portsmouthba, hogy a' titkos expeditzió ki ne találjon onnan valahogy evezni, mindaddig, míg a' Camareti öbölbe kiállott ellenséges hajós sereg vagy a' Bresti kikötőhelybe ismét vissza nem evez, vagy pedig meg nem verettetik. — Nagy reménsége van Admiralisainknak, hogy ha éppen most nem is, de tsakugyan nem soká' meg

fognak ezen két ellenséges hajós seregek verekedni, minekutánna a' mi ujj vezérünk Admirál Gardner olyan erővel jelent meg a' kikötőhely szája előtt, hogy az ellenséges erőnek már most egyáltalában megfelelhét.

L o n d o n b ó l; April. 4-kén. A' Frantziának Dominique szigetére lett kiszállásokról ilyen újabb tudósítás jött ki a' Londoni Ujságokban: A' sziget' vezére Gen. Prevost egy levelet irt az Endeavour nevű Sloop gazdájához, oly rendeléssel, hogy haladék nélkül elevezvén ki, és az Anglus fő vezért valahol felkeresvén, azt a' történetről tudósítsa, vagy ha e' nem lehet, igyekezzen akár melyik leg közelébb való Anglus szigethez kikötni, és az ott találtató Kormányozónak hírt tenni. — A' levél így következik: — „

„Dominique szigetén, a' Prince-Roberti hadi szálláson, Febr. 24-kén, 1805-ben. Uram, tselekedje az Ur, hogy az Angliai tengeri és szárazon való hadi erő fő vezérét tudósítsa a' felől, hogy egy Frantzia hajós tsoport, a' melly egy három emeletű, és két 74 ágyus hajókból áll, e. h. 20-kán a' sziget mellett megjelenvén, ide 21-dikben fegyveres népet tett ki. A' vezérlésem alatt lévő seregek derekasint ellene állottak az ellenségnek, és ötöt néhány versben vízfza verték. Az ellenséges Linea hajók halzontalan iparkodtak, hogy battériáinkat elhalgattathassák. Hanem szerentsétlenségre a' város meggyúladván, a' jobb felül álló katonaság a' maga vitéz bátorsága mellett is vízfza nyomattatott. Én úgy itéltem, hogy jó leszen a' városban lévő tanátsnak hatalmat adni arra, hogy az ellenséggel Roseau városára

és környékére nézve, kapitulátzióra lépjen, magam pedig az alatt minden öszszegyűjthető fegyverekkel, illetve, Prince Robert várába menvén, az ellenféget ott várjam-bé, olyan reménsséggel lévén, hogy az ő F. ge seregei ott még meg fogják magokat különböztetni tudni. R o f e a u városát 21-dikben délutánni 4 órakor hagytam seregeimmel oda, és úgy esett értésemre, hogy az ellenség a' kapitulátziót, a' mellyet én készitettem vólt, elfogadta vólna. Olyan rendelést adván a' Tanáts eleibe, hogy tisztefféges feltételeknél egyebet el ne fogadjon, egyfzersmind kérettetem a' Frantzia vezért, hogy ne engedje; hogy katonai prédálás vagy egyéb rendetienségek által magokat, megaltsonyítsák. Kérlek Uram, hogy haladék nélkül evezz-ki, és a' leg hamarább találandó szigetnél köls-ki. Ha az ellenséges prédáló hajók a' Guadaloupei kanálisban gátolni találnának, vedd egyenesen Mouserrat vagy Antigoa felé útadat. —

Prevoft György.

Batava Respublika.

A' mi Köz Társaságunknak különbkülömb Osztályaihoz (ezekből áll a' 28 ik Martiusi Hágai Tudóstitásoknak foglalátja) hét kurirok által küldettetett-ei a' Párisba készült új Konstitutiónak planuma, mellyre minden voksal biró polgárok, annak bé vétele, vagy bé nem vétele, és Schimpen nink Urnak R. Pensionariussá való választatása eránt Ugyanna l vagy Nem mel felelni kötelesek. A' vokfokat magokban foglaló Protocollumok Aprilis 9-ik napján fognak fel nyit-tatni, és azon hónapnak 16-ikán ismét bé zárat-tatni, mindenünnen ide kell azokat Aprilis 25 di-

kére küldeni. — A' törvénytévő Tanátsnak egyik tagja polgár H a f s e l t ezen új Constitutionale Planumról így szólott e' napokban: C a t ó n a k a' kezében, a' ki a' szabadságot, a' virtust, és maga hazáját mindenek felett szerette, ezen új Konstitutiónak planuma szerént, a' felette meg alázódott Batava Respublikának szabadsága, más-tól való nem függése régi hatalma és ditsőffége bizonyossan vissza szereztetődne; de olly C a e s a r n a k a' kezében, ki tsupán a' maga hafznát nézte, és a' maga polgártársait örökös rabszolgákká tette, ezen új Constitutio által a' tsak nem egészlen esméretlenekké lett Batavusoknak nyakokba a' szolgaságnak járma vetődhetik.“

Frantzia General M a r m o n t parantsolatjára az ezen Respublikának tartományaiban lévő Fr. hadi seregek Utrechtől nem meszse ismét táborba fognak szállani.

O r o f z B i r o d a l o m.

Nem tsak a' Chinai Császárhoz, hanem a' T i b e t i Lamához is egy igen fényes Követtséget fog küldeni az Orosz Császár. Valamint ahhoz ugy ehez is néhány tudós emberek rendeltettek, p. o. Tsillagvi. gálok, 's egyebek. A' Robertson nevendéke Sándor is a' Chinai Követtséghez van rendeltetve, hogy ott levegői utazások által gyönyörködtesse a' Chinai nagy udvariakat. Egyéb eránt igen bajos eltalálni, hogy mitsoda ajándékokat küldhessen a' Petersburgi Udvar a' Pekinginek olyanokat, a' mellyek felől hitelesen fel lehessen tenni, hogy meg nyerik az Európai Udvaroktól egészen különböző tulajdonságú Chinai Udvarnak kedvit,

A' Császár, a' mint tsak nem egész hitelesen erőffitik, a' jövő Majusban Lengyel tartományainak, nevezetesen a' Volhyniai vidékeknek meglátogatásokra fog elutazni, egyetlenegy Ministerétől Hertzeg Czartoriskytól kéfértetvén.

Gen. Rosenberghelyébe, a' ki egészégtelensége miatt a' Cherszonezusi Kormányozóságból elkéredzett, Hertzeg Richelieu neveztetett Cherszonezusi Kormányozóvá.

A' Martzius' 24-kén esni szokott innepet, a' melly a' Sándor Császár megkoronáztatásának emlékezete napja, mint egyébkor, most is oly gyászosan innepelték az Első Pál halálára nézve ő Cs. Felségek, hogy tsak Vasárnapi udvarlás sem esett ő F.geknél. Az özvegy Császárné a' Császárral egygyütt az az előtt való este, a' várbéli templomba, a' hol az Első Pál hamvai nyugofznak, felmenvén, egész szolennitással való misét halgattanak lelkének idvességéért.

Török Birodalom.

A' Morea félszigetéről, 's név szerént Korinthusból jött hírek kedvetlenek. Felette félelmes nyomait kezdette ott mutogatni valamely ragadó nyavalya, a' mellyről még meg nem határozhatták egész bizonyossággal, hogy az igazi Sárga Hideg légyen é, vagy pedig valami egyéb döghalálnak neme. Azt sem határozhatták meg, hogy az eredet honnat vette: közönséges gyanú van egy Konstantzinápolyból Korinthusba küldetett Tatárra, hogy ő hozta oda. Hanem, minthogy Konstantzinápoly és a' környéke mostanában minden efféle ragadó nyavalyától egészfzen tiszta, tehát még fenn marad a' kérdés:

hogy hát ez a' tatár hol kapta azt? Gondolják, hogy azon a' Görög hajón kapta, a' mellyen oda evezett. Most már egész Moreában tétetnek a' készületek, hogy leg előbb is és mindenek felett a' nyavalya' természetit és tulajdonságait ki lehessen tanulni, 's tovább való terjedését meg lehessen gátolni.

K o n s t a n t z i n á p o l y Mártzius 25-dikén. Az Egyiptomból Febr. 5-dik napján jött tudósítások szerént kevés napokkal az előtt, a' Török és Mameluk Armadia között egy jó tsata esett, melyben a' Mamelukok győzedelmeskedtek: a' mely győzelem után kéntelen vólt H o u r c h i d B a s a, Egyiptomnak igazgatója, Kajró városát feladni a' Beyeknek minthogy ezek a' tsata után Mammelukjokat Kajró városa felé vezették, és a' Basát a' város feladására kényszerítették. — Ezen szerentsétlenségét előre ellátta a' Basa, és a' Fényes Portának jókor megjelentette egyszersmind tőle, Törökökből álló segítő sereget kérvén, hogy mostani seregét megerősíthesse, és kivált, hogy az Albániaiaktól elválhasson.

Ugyan az Egyiptomból jött tudósítások szerént az Egyiptom Igazgatójának nagy terhére vagynak az Albániaik, minthogy ezek semmi fenytéket és rendtartást nem esmérnek, a' lakosokat lanyargattyák, és ragadozások 's zabolátlan magok viseletek által az országot elrontják. — Ezen okból nem tarthatott Hourchid Basa az Albániaiknak segittségre számot, a' kik is csoportonként szaladtak a' Beyek zászlójok alá, hogy Urokon boliszút álhassanak.